

Польща боїться появи у себе «зелених чоловічків»

Про це заявив міністр оборони цієї країни Томаш Семоняк. Він підкреслив, що страх появи «зелених чоловічків» у Польщі є вищим, ніж в інших країнах. «І річ не лише в географічній близькості до України. Маючи досвід 1939 року, а також п'яту колону, завжди є занепокоєння щодо такої форми тиску», — підкреслив Семоняк. Водночас він наголосив, що ситуація в Польщі є все ж відмінною від української.

стільки мільйонів доларів втратила харчова промисловість Росії за півроку бойкоту українцями товарів ворожої країни-сусідки. Активна фаза бойкоту почалася після анексії Криму.

У Дніпропетровську поховали тіла 21 невідомого бійця

У Дніпропетровську відбулося поховання 21 невідомого бійця АТО. Попрощатися з невідомими героями зібралися на центральній площі сотні городян, повідомляє Укрінформ. «Цих воїнів-героїв не прийшли провести в останню путь ні рідні, ні близькі. Сьогодні вони — невідомі солдати. Ідентифікація тіл і пошук сімей триває. Однак кожен може віддати їм шану і подякувати за їхній героїзм», — зазначили на жалобному мітингу. Після покладання квітів і прощання загиблих відспівали священники різних конфесій. Бійців поховали на Красногирському цвинтарі, де вже знайшли спочинок 11 невіданих учасників АТО.

Батальйон «Дніпро» перетворився на полк і може отримувати потужнішу зброю

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков підписав розпорядження про перетворення батальйону «Дніпро» в полк. Про це повідомив у вівторок, 23 вересня, командир підрозділу, член військової ради політичної партії «Народний фронт» Юрій Береза, інформує прес-служба «Народного фронту».

За його словами, такий крок пов'язаний із тим, що перед «Дніпром» ставлять широкі бойові завдання. Крім того, зазначив командир полку, відтепер «Дніпро» — найбільш якісний підрозділ МВС.

«Він об'єднуватиме функції і штурмового батальйону, і поліцейської частини. Функції батальйону — це все ж таки більше поліцейські функції: зачистка території, забезпечення конституційного порядку території, а полк уже дозволяє звільняти територію», — пояснив Юрій Береза.

За його словами, головним

результатом такого перетворення стане те, що полк матиме можливість отримувати більш серйозну зброю, зокрема й важку. «Є також багато технічних моментів, які ми зараз намагаємося вирішити в рамках Міністерства внутрішніх справ», — додав командир полку.

Юрій Береза також зазначив, що реформування силових структур держави слід починати саме з МВС.

«Коли ми на перших порах заходили в Донецьку область, нам доводилося класти міліціонерів із райвідділів мордами в підлогу і робити люстрацію на місці. По-іншому було неможливо, тому що вони нам відразу стріляли в спину», — аргументував він.

«Добровольчі батальйони, які були створені в структурі МВС, — це, мабуть, одна з найбільш показових реформ, яка привела до лав міліції справжніх патріотів. Такого ми не мали за всі роки державної незалежності».

Самооборона Майдану продовжує допомагати військовим

За останніх кілька днів правозахисна громада «Христового Воскресіння» у місті Луцьку пожертвувала Самообороні Волині 6 тисяч 350 гривень і дитячі малюнки.

З них три тисячі передали в Луцький військовий госпіталь пораненому бійцю Івану Матвійчуку, якому необхідні дорогі ліки. На решту 3 тисячі 350 гривень буде закуплено 1800 квадратних метрів основи для маскування сітки. Малюнки ж розкладуть у сухпайки, які будуть передані воякам згодом.

Шістьом бійцям 51-ї механізованої бригади поповнили рахунки мобільних телефонів на суму по 50 гривень, оскільки можливості поповнитися в зоні АТО немає.

Для 80-ї бригади передали волонтером громадської ініціативи «Поліські партизани» самооборонівцем Андрієм Охремчуком чотири турбопічки, які нещодавно закупили. Також віддали 500 наборів грілок для ніг, 80 ремнаборів і 15 косметичних.

Продовження війни стане смертельним вироком для економіки

«Мирний процес іде, незважаючи на всі заяви, які звучать останнім часом. Україна виконує свою частину домовленостей, хоча в Києві, дійсно, вистає охочих їх зірвати. Потрібно розуміти: вибори, що наближаються, накладають свій відбиток на риторику політиків», — зазначив Сергій Арбузов.

На його думку, на стороні ДНР і ЛНР також іде певна боротьба за вплив у майбутніх органах влади і теж звучать гучні заяви проти домовленостей. Насправді ж, за словами экс-глави уряду, «війна до переможного кінця» неможлива ні для однієї зі сторін конфлікту.

«Миру, нехай і благенькому, немає альтернативи. Мільйонні міста без світла, води й опалення в морози — це гуманітарна катастрофа в центрі Європи», — підкреслює він.

«Умови «мінських угод», із одного боку, дозволяють отримати достатній рівень самоврядування для Донбасу, а з другого — гарантують територіальну цілісність країни. Тому я вважаю, що всім учасникам конфлікту варто їх під-

тримати. І першочергово це повинні зробити мирні жителі Донбасу та всієї України», — заявив Сергій Арбузов.

За його словами, продовження війни стане смертельним вироком для економіки України, ослабленої політичним протистоянням і торговими спорами з сусідами.

«За підсумками року Україну чекає приблизно 10-процентне падіння ВВП, зростання цін більш ніж на 20%. Наша національна валюта девальвувала з початку 2014-го приблизно на 40% — це світовий рекорд. Буквально днями в Financial Times наводили дані МВФ, згідно з якими при курсі 12,5 UAH/USD тільки банківському сектору знадобиться допомога не менш 5% валового внутрішнього продукту. В Україні ж зараз курс більше 14 UAH/USD, а це означає неминучий крах фінансової системи вже в найближчому майбутньому. Слідом за цим — офіційний дефолт держави, який принесе за собою стрімке падіння рівня життя більшості населення, закриття тисяч підприємств, масове безробіття», — застеріг політик.

Ми не хочемо воювати з Україною. Війна — це жахливо

«Маршем миру» росіяни висловили підтримку України

У Москві в неділю, у Міжнародний день миру, пройшла антивоєнна демонстрація. За даними поліції, в ній узяли участь п'ять тисяч людей, за даними організаторів — до 50 тисяч.

До початку збору учасників ходили трохи більше півгодини, на площі — близько сотні людей. Юнак у яскраво-жовтому шарфі, який розгорнув плакат одним із перших. «Тисни «клас», якщо ти теж проти війни!» — свідчить напис на плакаті.

На годиннику без двадцяти чотири. До учасників маршу разом із смутними звуками бубна наближаються прихильники «Новоросії». Вони налаштовані рішуче: скандують «Путін — наш лідер!», а всім незгодним пропонують переїхати в США. В усіх у радіусі п'ятнадцяти метрів з'являються в руках номери газети «Новоросія». Незабаром агітки опиняються на землі та в сміттєвих баках. Активісти міняють гасло: «Донецьк — російське місто!».

За площею розосереджується близько двадцяти осіб у футболках із портретом Володимира Путіна («найважливішого з людей») і георгіївськими стрічками на зап'ястях. В основному це пенсіонерки та захмелілі чоловіки років тридцяти п'яти.

Тим часом біля будівлі «Известий» збирається група активістів із прапорами Росії, України та партії «Яблуко». Поруч знову чути бубон — у нього, виявляється, б'є жінка з прапором «Новоросії» на плечах. Оponentи починають штовхатися, в натовпі з'являються омонівці! Вони відтісняють учасників конфлікту один від одного і дають демонстрантам пройти до рамок металощукачів. Деякі прихильники «Новоросії» намагалися прорватися через огорожі на Страсний бульвар, але їх зупиняла поліція.

На Пушкінській продовжують

збиратися учасники ходи. Юнак із плакатом «Тисни «клас», розповідає, що прийшов на акцію з готовністю вислухати всіх, хто з ним не згоден.

— Я проти образ у соцмережах. За цим нічого не стоїть. Потрібно мати сміливість вийти на вулицю і висловити свою думку тут, — каже він.

Біля пам'ятника Пушкіну дві жінки роздають демонстрантам жовті й блакитні стрічки з написами «Путін, читай Данте», «За відділення Кремля від Росії», «Україно, пробач нас».

Поруч із ними сидить і курить жінка на ім'я Анна Сергіївна, до її сумки прив'язаний жовто-блакитний бант.

— Навіщо я сюди сьогодні прийшла? Страшно мені, ось і прийшла, — з сумом каже вона. «Сьоме коло пекла — останнє», — пишуть жінки на одній із стрічок.

Неподалік стоїть літня жінка з дивною конструкцією в руках. До довгої палиці прикріплені: прапори Росії і України, георгіївська стрічка, квіти і плакат із віршем, що починається зі слів «Телевізор, Україна, слюзи не зупинити...».

До пів на п'яту біля рамок металощукачів вибудовується значна черга. У натовпі кажуть, що деякі транспаранти (наприклад, із написом «Війна з Україною — ганьба та злочин Росії») на акцію проносили заборонили. Пізніше організатори ходи заявили «Дошу», що звернуться з цього приводу до суду.

— Україна воює з кланом, який у нас править зараз, а росіяни дивляться «Перший канал». В українських ЗМІ теж є пропаганда, але тільки в Україні багато різних пропаганд, а у нас у Росії вона одна, — промовляє чоловік середніх літ.

«Геть міністрів, геть капіталістів!» — «заряджає» колони з чорними прапорами.

Повз проходить активіст із великими білими аркушами в руках.

— Ось такий у мене плакат. А нащо писати, коли і так усе без слів зрозуміло? — пояснює він.

Колони вже йдуть по Страсному бульвару, а з боку Пушкінської продовжують прибувати нові учасники.

В цей час у соцмережах пишуть, що з даху одного з будинків на бульварі хтось починає закидати головні колони сирими яйцями. Потім очевидець розповів у ефірі «Дошу», що яйця в демонстрантів летіли й «з-за спин омонівців».

«Новоросія» раз по раз намагається пройти на Страсний бульвар, та зупиняють поліцейські.

По ходу руху колони стоять двоє молодих людей із плакатом «Партія прогресу» з написом «Таємні могили солдатів — ганьба президента і країни». Хлопців фотографують дві жінки з жовто-блакитними соняшниками на кофтах.

Жінка-дружинник просить фотографів загасити сигарети. На її червоно-жовтій пов'язці — значок «Ні — війні!». Жінка ловить на собі погляди активістів, соромливо посміхається й прикриває значок долонею.

На Трубній площі стає видно, як групи активістів із різних рухів зливаються в два величезні потоки. Хода закінчиться вже через годину, але з боку Страсного бульвару продовжують приходити люди. Колони, що йдуть у бік проспекту Сахарова, простягаються до горизонту.

Все частіше чується об'єднувальне «Слава Україні, слава Росії!». На минулому «Марші миру», присвяченому подіям у Криму, популярнішим було гасло Майдану — «Слава Україні, героям слава!».

У натовпі демонстрантів бігає маленький хлопчик, що розмахує аркушем паперу. Батьки за ним ледве встигають. Отримавши ручку, хлоп'я відходить убік, кладе папір на асфальт і старанно виводить на ньому «Ні війні!».

— Якщо всі канали скажуть, що на марш ніхто не прийшов, тому що всім наплювати, скажіть, будь ласка, що це брехня, — не по-дитячому сумор каже він. — Нас багато, і нам не все одно. Ми не хочемо воювати з Україною. Війна — це жахливо.

— Йому чотири роки, — каже мама Лучезара. «Чотири з половиною», — поправляє її син.

— Може, діти нас врятують, якщо ми самі не можемо, — каже, зітхаючи, один із фотографів.

Саша БОГІНЯ, телеканал «Дош»